

CARAVANSERAI LIRIC

Alina Cheșcă¹

SCRISOARE CĂTRE DUMNEZEU

Așază, DOAMNE, pe umerii mei
tristețea întregii lumi
eu sunt puternică, DOAMNE
știu să transform râurile de sânge în curcubeie
pe care să ieșim la promenadă cu toții
de Crăciun, de Ramadan, Hanuka sau Diwali

DOAMNE, ia din zilele mele și fă-le
sânge curat pentru muribunzi
sevă pentru păduri și apă vie
pentru toate viețuitoarele pământului

ia din poezia mea
și dă-o celor ce doresc războaie
convinge-i că singurul război trebuie să fie
cel pentru supremația bucuriei
ia din aerul meu, DOAMNE
și îmbracă Planeta în miros de flori
ia-mi văzul și fă din el
covoare pentru rugăciuni
ia-mi hrana și somnul

---

¹ Conf.univ.dr., Universitatea Danubius din Galați

și fă din ele ogoare și păduri nesfârșite

îți dau și amintirile, DOAMNE
să faci din ele iubiri mai mari decât viața
ia-mi cărțile, dar fă-i pe copiii lumii
să trăiască într-o eternă poveste
ia-mi prietenii și fă-i îngeri la dreapta Ta
ia din anii mei și dă-le lor veșnicia, DOAMNE.
ia-mi sufletul și împarte-l la șase miliarde
dar lasă-i pe toți să cânte, să viseze și să râdă
IA-MI TOT CE AM, TOT CE ȘTIU, TOT CE IUBESC
ȘI DĂ-LE OAMENILOR
TOT CE POT AVEA
TOT CE POT ȘTI
ȘI TOT CE POT IUBI

RUGĂ

Atâta fericire încât mă doare, DUMNEZEUL meu
Tu – care-mi dăruiești miracol după miracol
de ce nu inventezi un strigăt suprem
pe care să-l fac auzit până dincolo de ceruri
până în sufletul tuturor vieților
în Împărăția Ta și-n veșnicie?

astfel Ți-aș mulțumi, DOAMNE
pentru că în fața mea Tu așterni minuni
precum petalele în noaptea nunții
pentru că sufletul mi-e atât de binecuvântat
încât nici măcar poezia nu-mi mai e de-ajuns

cheamă, DOAMNE, ursitoarele si roagă-le
să-mi dea brațe ca ale lui Păsări-Lăți-Lungilă
să-mbrățișez lumea asta de o mie de ori
iar Tu dă-mi harul rugăciunii
să mă pot ruga cu suflet si sânge:
“binecuvântează, DOAMNE, inima planetei
binecuvântează gândurile semenilor mei
pământul, apele, zborul păsărilor
și toată frumusețea pe care Tu ne-ai lăsat-o.”

privește-mă din înaltul Tău, DOAMNE
în cafeneaua asta colorată
de peste mări și țări
cum mă cufund în fericirea și libertatea mea
ca și când aş fi o peniță înmuiată în nectar
și cu mine s-ar scrie istoria lumii.

MI-AM ÎNTÂLNIT ÎNCĂ UN VIS
MI S-A ÎNTORS COPILĂRIA, DOAMNE

NOCTURNĂ SCANDINAVĂ

Cerul scandinav mă arde
cu stelele ce-mi cad peste suflet
pe trupul captiv privirii lui
muzica se desface fâșie cu fâșie
rămășițe de vrajă
flamenco zămislit din ascunzătoarea timpului
ochii lui se hrănesc cu sângele meu
cu petalele ce-mi cresc pe răsufări
păsările sparg clepsidra nopții
firele de nisip se revarsă la picioarele mele
jertfă timpului meu și al lui
zâmbetul lui solitar
părul meu dansând
în cele patru colțuri ale pământului

suntem în mâna vieții
retina mea poartă ochii lui spre marea scandinavă
corabie rătăcind prin așteptări imemorabile
„e-atât de colorat sufletul tău”, îmi spune
iubim visul, poemele din noi
arse de focul nebuniei
de valurile ce lovesc orele nopții
suntem mai aproape de perfecțiune
cu fiecare vers de ghitară

VIAȚA MIROASE A CER ȘI A STELE
a lemne arse și-a scânteii de pe rugul zeilor
viața are gust de buze calde
și de iarbă înaltă
de cascade ascunse și
de pământ binecuvântat de amoruri

râsul meu adună vraja
în mii de sunete
mii de dorințe și-amintiri
din vieți îndepărtate

el îl prinde cu mâinile împreunate
îl sărută ușor, a rugă
și îl aruncă în sus
ca pe-o ofrandă

DUMNEZEU NE PRIVEȘTE ZÂMBIND
DINTR-UN
COLȚ
DE NOAPTE.....

DRUMUL MEMORIEI

După-amiază ruptă din pânza copilăriei
o pisică dormind în grădina înecată de iarbă
o rază cade peste mirosul molcom de copilărie
SE ADUNĂ ANII ÎNTINERIND ÎN AMINTIRI
ca o poezie rezemată de fruntea ploilor

timpul îmi deschide poarta libertății
poveștile sună din goarne
vestind întoarcerea timpurilor albastre
amintirile ies din adăposturi
prin spărturile anilor coboară umbrele
celor ce se preumblă pe cărările de dincolo
cu rucsacul plin de flori
mai urc un munte
cu tinerețea prinsă la cingătoare
și sângele trecând din lume în mine
animal de pădure cu aromă de rășină
însetat de răsărituri și de aerul pământului

DRUMURILE NE ÎNTORC MEREU
SPRE ACELEAȘI CÂMPII NEPREȚUITE
țesute din iarbă și stele
din bulgări de pământ cântător
și aripi de cai purpurii

CARAVANSERAI

Am traversat nisipurile
prin oaze mi-am așternut poemele și iubirile
prin DUMNEZEU mi-au înverzit binecuvântatele insule

Eu nu călătoresc prin lumea asta
ci prin constelații divine
mi-am petrecut ultimele vieți
iubindu-mă cu duhurile nisipurilor
lăsându-mi sângele prin temple de aur
colecționând idoli, înălțând castele
să-mi adăpostesc propriile vise

DEASUPRA MEA BÂNTUIE AMORURILE CU ARIPI DE ULII

prădându-mă, hrănindu-se din mine cu lăcomie
trupul meu e o adevărată Agora
unde prinții poposesc la lăsarea serii
și mai pun câte-o cărămidă
pe Altarul Soarelui

MEREU ÎNTRE DOUĂ LUMI TREC PRIN VIAȚĂ ÎN CALEAȘCA DE AUR A FARAONULUI

nu vreau să știu
unde se termină realul
și unde-ncepe mirajul